

преданно то: слѣдсвѣтелно и пророческо то оученіе, съ
къе выло сзгласно и Апостолско то . За това свидѣ-
тельствѣва Павелъ, “ наздани на ѡснѣланій Апостолъ и
прорѡкъ, същъ краевголомъ самомъ Исусъ Христѣ . ”
(Ефес: в. 20.

§ КѢ.

З а п р а в л ѣ н і е т о ц е р к ѳ в н о .

Тѣмъ цѣрква сѣ оуправѣ ѡ една глава Исуса
Христѣ презъ служители те на нѣвѣ-атъ завѣтъ.

Цѣрква та ѣ една сѣщина благочинна, и добръ су-
стрѣнна, слѣдсвѣтелно трѣбва да си има правленіе :
ѡбаче правленіе не владычественно и Господарско , но
пастырско и ѡтѣческо: понѣже сѣ вѣренны нѣмъ са-
мо дѣшѣ те. Заради това нѣма побелителна сила ,
но повчѣтелна и оубѣщателна : понѣже никакъ не ѣ
възможно на сила вѣкой да вѣрва.

Ц е р к ѳ в н о т о п р а в л ѣ н і е с з с т о и
ѡ п а с т ы р ы д ѹ х ѳ в н ы и
о у ч и т е л ы .

Церковно то правленіе сзстои ѡ пастыры дѹховны
и оучители, кѣкото дѹма Павелъ, “ И тѣи (Христѣсъ)
дѣла ѣсть ѡвы оубѣ Апостолы, ѡвы же прорѡки, ѡвы
же. благовѣстники, ѡвы же пастыри и оучители кѣ со-
вершенію свѣтыхъ въ дѣло сдѣженіѣ въ созиданіѣ тѣ-
ла Христѣва . ” (Ефес: д. 11.)

Г л а в ѣ н а ц е р к в а т а ѣ Х р и с т ѳ с ѣ .

Междѣ пастыры те єдни сѣ първи, кѣкото єписко-
пи те, дрѹги втѣри, кѣкото свѣщенници те: ѡбаче сла-